

OKÉNKO do

charity
Jeseník

číslo 9 • 2021

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

prázdniny skončily a s nimi spojený čas volna a dovolených je pro většinu z nás asi minulostí. Věřím, že jste načerpali nové síly a odpočinuli si. Počasí k tomu bylo letos víc než příhodné. Také já jsem využila poslední dny v srpnu k tomu, abych nabrala sílu a energii na všechny úkoly a aktivity, které mě od září pracovně čekají.

Po dvou zrušených zájezdech se mi nakonec podařilo strávit několik dnů ve Švýcarsku, v zemi, kterou jsem si přála více než dvacet let navštívit. Vystoupali jsme zde na některé alpské velehory, prošli jsme si významná města a díky skvělé průvodkyni jsme se dozvěděli mnoho zajímavostí z historie této země, ale i z běžného života zdejších lidí. Od své dovolené jsem očekávala především odpočinek, ale program byl tak nahuštěný, že na něj nebyl téměř prostor. Zároveň jsem musela často překonávat své obavy, strachy a limity. Stálo to ale za to! Jen tak jsem si mohla z vrcholků hor prohlížet všechny krásy alpské přírody a prožít některé nezapomenutelné okamžiky.

Překonat sebe sama nás stojí často hodně úsilí. Poté ale okamžitě přichází pocit spokojenosti a hrdosti na to, co všechno umíme zvládnout. Samozřejmě na to nejsme sami. Pomáhají nám v tom naši přátelé, rodina, kolegové, nebo lidé, kteří jdou zrovna kolem. Provází nás, dodávají odvahu, něco dovysvětlí, často nás uklidní, že vše zvládneme.

o dovolené jsem si znovu uvědomila, jak je důležité mít své malé nebo větší sny. A že je ještě důležitější si své sny splnit.

Určitě se nevzdáváme, i když jejich uskutečnění trvá dlouho.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Šimon se bude stěhovat

Protože bývalá mateřská škola na Seifertově ulici v Jeseníku, ve které Denní stacionář Šimon sídlí od roku 1999, již nevyhovuje jeho potřebám a oprava by si vyžádala nemalé částky, přestěhuje se celá služba v průběhu října do nově pronajatých prostor na Masarykově náměstí. Denní stacionář Šimon je po loňském stěhování Domova pokojného stáří sv. Františka další službou, která dočasně změní své působíště. Charita Jeseník tak reaguje na nevyhovující stav budov a snaží se svým klientům i zaměstnancům zajistit důstojné a komfortní místo k životu.

Objekt bývalé mateřské školy, který má Charita pronajatý od města Jeseník, již delší dobu nevyhovuje po stránce stavební i dispoziční. Vedoucí Denního stacionáře Šimon paní Marta Nosková popisuje současný stav: „Budova má bariéry, které nám způsobují velké provozní těžkosti. Ideální není ani rozmístění místností, které jsou průchozí, tudíž neposkytují našim uživatelům dostatečný klid a soustředění na práci. Je zde ale i spousta nedostatků způsobených tím, že budova je prostě stará a dlouho ne-

opravovaná. Rovnou střechou zatéká, vchodové dveře i okna jsou v dezolátním stavu a rozvod vody a elektřiny je nevyhovující a nedostatečný.“

Proto probíhala dlouhá jednání o případné změně lokality, či výstavby nového objektu na původním místě stacionáře. „Rozhodli jsme se pro výstavbu nového objektu a podařilo se nám také sehnat dotaci. Vše ale velmi komplikuje stávající výrazný nárůst cen stavebních materiálů a prací. Nyní probíhá výběrové řízení na dodavatele stavby. Možnost, že začneme s výstavbou nového objektu, je stále ve hře. Vše se však bude odvíjet od vysoutěžené ceny a výše naší spoluúčasti. Může se nakonec stát, že stavět nebudeme,“ říká ředitelka Charity Jeseník Mgr. Helena Paschkeová.

Pro stacionář byly tedy nalezeny nové prostory a v září čeká celou službu balení a v říjnu stěhování.

Více o tom, jak se ve stacionáři na přemístění připravují a co to bude znamenat pro pracovníky a uživatele služby se dočtete v rozhovoru s vedoucí Denního stacionáře Šimon paní Martou Noskovou na 4. straně.

Co nás čeká v září...

- **Přípravy na Charitní pouť**, která proběhne v sobotu 2. října ve Vídnově.
- **Zvládání moderních technologií** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.
- **Přípravy na stěhování** Denního stacionáře Šimon do nových prostor.
- **Rodinný sportovní den** v Domově pokojného stáří sv. Františka.
- **Podzimní bleší trh** u studny v Domově pokojného stáří sv. Františka.

Čtěte dál ...

- **Setkání stacionářů** (str. 2)
- **Přípravy na Charitní pouť** (str. 3)
- **Rozhovor** (str. 5)
- **Jak se stěhuje domov** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Letní setkání stacionářů

Prázdniny zahájili v Denním stacionáři Šimon společensky. Ve svých prostorách přivítali návštěvu z Denního stacionáře pro seniory. Společně strávili příjemné dopoledne s bohatým občerstvením, společným povídáním i soutěžními hrami.

Celé osazenstvo stacionáře je shromážděno v místnosti kolem dlouhého stolu, který zdobí plné talíře a mísy. Občerstvení na stole, ve kterém převažuje hlavně ovoce, je laděno do červena. Všichni napjatě očekávají příchod hostů, pro které vše připravili. Z Denního stacionáře pro seniory v Jeseníku je přiveze řidič Petr charitním vozem. Po chvíli už přichází paní Anna, Jarmila,

Zdenka a Julie za doprovodu svých dvou pracovnic.

Špízy z jahod, melounu a hroznového vína vypadají tak krásně, že musí paní vedoucí upozornit, že to opravdu není jen dekorace a že se do nich mohou hosté i domácí bez ostychu pustit. Uživatel Tomáš všechny obchází a nabízí kávičku, pamatuje si různé varianty s množstvím cukru a mléka

a servíruje je se štrúdlém, který s pomocí pracovnic ve stacionáři upekli. Zapřádá se družný hovor a jak už to na malém městě chodí, zjišťuje se, kdo s kým se vlastně zná. Po občerstvení se někteří uživatelé, pro které by byl další program náročný a nejsou tolik společensky naladěni, odebírají do svých klidových prostor a zůstávají jen ti, kteří si setkání a hru užívají. A to opravdu. Obrazkové Bingo způsobuje velké vzrušení, bojový zápal a následnou radost z výhry. Poté ještě potrápí mozkové buňky při malém vědomostním kvízu.

„Takováto setkání jsou příjemným zpestřením pro uživatele Šimona,“ říká vedoucí Denního stacionáře Šimon Marta Nosková.

„Jsou rádi, když mohou pro někoho připravit malé občerstvení nebo i malé překvapení. Seniorům tentokrát předali malé malované kamínky. Taky celková atmosféra se promění. Je dobré, když se mohou uživatelé pochlubit, ukázat, jak to u nás funguje, nebo si třeba i s někým jiným zasoutěžit a poměřit síly.“ Pro klienty denního stacionáře pro seniory to byla nejen vítaná změna prostředí, ale zajímavá exkurze do služeb jiného typu. V neposlední řadě jsou takováto setkání přínosem i pro pracovnice obou služeb. Měly krátký čas si posedět u kávy, vyměnit si zkušenosti a vzájemně se inspirovat. Toto setkání uskutečnili poprvé, ale určitě nebylo poslední a možná jím byla založena určitá tradice.

Kuželkový turnaj domovů

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě zahajují už tradičně léto kuželkovým turnajem. Letos proběhl již osmý ročník a to hned první prázdninový den ve čtvrtek 1. července.

Kuželky jsou v Domovech pro seniory oblíbeným sportem. Je zde potřeba určité fyzické zdatnosti, ale i soustředění a dobrá muška. Přitom se dá provozovat na vozíčku. Proto si turnaj v kuželkách našel ve Vidnavě své místo a pořádá se zde každoročně. Každý ročník je ale něčím specifický. Letos byla účast na kuželkovém klání

menší. „Pozvali jsme pouze naše charitní domovy a udělali takovou komorní verzi našeho turnaje. Všichni jsme se protáhli, občerstvili i zasmáli. Kromě těch, kteří nejlépe mířili, byl vyhlášen například i nejušměvavější a nejelegantnější tým a taky nejzajímavější styl hry,“ říká koordinátorka Jarmila Salvová.

Kalendárium

- **12. září 2012** se nevidomé uživatelské Domova pokojného stáří sv. Františka zúčastnily akce „Vidíme srdcem“ v jesenické kapli, kde zahrály pohádku „O šípkové Růžence“.
- **21. září 2018** se v Domově pokojného stáří sv. Hedviky konal Myslivecký den. Klienti si mohli na tamní zahradě prohlédnout trofeje různých druhů zvěře, například jelena, daňka, muflona či kance.

Stalo se ...

Po letech v Bílé Vodě

Během léta vyjžděli klienti pobytových služeb na výlety. A to jak ke svým rodinám nebo s rodinami, tak s pracovníky domovů. Pan Vratislav si dlouho přál navštívit prostory Psychiatrické nemocnice v Bílé Vodě, kde byl před třiceti dvěma lety. Pracovníci mu návštěvu domluvili a mohl si tak prohlédnout venkovní prostory, porovnat, co se změnilo a zavzpomínat.

Poputujeme do Vidnavy

Před čtyřmi roky založená tradice se stále drží. Společně se setkat, poděkovat nebo se jen zastavit budou moci v sobotu 2. října všichni, kdo se zúčastní již 4. Charitní pouti, která se bude konat tentokrát ve Vidnavě.

Jak jsme psali v únorovém Okénku, dvě charitní střediska (Domov pokojného stáří sv. Hedviky a Vývažovna AVE) oslavila letos 25 let svého působení. Obě jsou ve Vidnavě a tak bylo od počátku jasné, kam povedou letošní kroky charitních poutníků. Když se plánuje pouť, všichni doufají v pěkné počasí, aby se mohlo společně posedět venku. Loni počasí vyšlo na

jedničku, bohužel nepřály jiné okolnosti. Covidová opatření málem neumožnila ani společnou mši svatou. A plánované posezení na zahradě Domova pokojného stáří sv. Františka už vůbec ne. A právě domov, který loni slavil 25 let svého působení pod Charitou Jeseník a měl za sebou náročné stěhování, začínal v tu dobu boj s pandemií. Jenže to v té chvíli nikdo netušil.

Na mši svatou přišli nejen zaměstnanci Charity Jeseník, ale také její příznivci, což bylo velmi potěšující. Všichni účastníci byli vděční za povzbudivá slova Otce děkana, za možnost poděkovat za vše, co se podařilo, ale i za společné setkání. A krásné počasí pak všem dovolilo uspořádat si myšlenky na procházce, ve společnosti ostatních, nebo se vrátit k rodině a být s nimi.

Letos doufáme, že 4. Charitní pouť proběhne tak, jak si ji plánujeme. Ve 14 hodin začne mši svatou v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské. Mši svatou bude celebrovat Otec děkan. Pak bychom se rádi všichni sešli na malé posezení ve farní zahradě. O občerstvení se postarají všechna střediska Charity Jeseník – každé přinese něco. A určitě bude i káva nebo čaj. Za možnost sejít se takto na farní zahradě velmi děkujeme Otci Miroslavovi Kadlecovi a Marušce Grabarczykové.

Takže pokud si plánujete vše s předstihem, poznačte si do kalendáře sobotu 2. října a vydejte se s námi do Vidnavy. Jestli půjdete pěšky, přijedete na kole, koloběžce nebo třeba autem, je už na jen na vás. My v Charitě Jeseník rádi uvítáme všechny, kdo se s námi budou chtít setkat, posedět, popovídat, poděkovat (vždy je za co), zastavit se... A taky oslavit působení dvou našich služeb ve Vidnavě. Vždyť čtvrtstoletí je už docela dlouhá doba, nemyslíte?

Projedeme tlačítka a ovladače

8. září je Mezinárodním dnem gramotnosti. V Domově pokojného stáří sv. Hedviky se ten den zaměří hlavně na technickou gramotnost klientů. Nejen seniory uvádí často do rozpaků množství tlačítek a ovladačů, která je obklopují a často se je bojí používat.

Udržet v současné době krok s nárůstem moderní techniky a naučit se obsluhovat přístroje, které nás dennodenně obklopují, začíná být náročné pro mnoho lidí bez rozdílu věku. Proto se v Domově pokojného stáří sv. Hedviky rozhodli věnovat tento den právě tomu, v čem jejich klienti tápou. Aktivizační pracovnice Markéta Kubalová

popisuje praktické rady a návčivky, na které se zaměří: „S příchodem vysílání DVB-T2, které k nám přišlo celkem nedávno, se dodnes spousta klientů nevyrovnala s tím, že mají dva složité ovladače na svých nočních stolcích. Promítneme si proto s klienty krátké srozumitelné video, pokusíme se na jejich ovladačích zvýraznit

tlačítka on a off. Dále se zaměříme na mobilní telefony klientů. Stává se, že je jejich telefonní číslo zrušeno, protože si za celý rok nedobijí kredit, nebo naopak mají na svých kreditech v telefonech vysoké částky, stále dobíjejí a neprovolají. V neposlední řadě si projdeme ovladače u polohovacích lůžek a tlačítka zvonků pro přivolání pomoci ošetřujícího personálu, které si klient občas plete s vypínačem stolní lampičky.“

Stane se ...

Rodinné sportování

V září proběhne na zahradě Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku rodinný sportovní den. Jednotlivé disciplíny budou obsluhovat děti zaměstnanců domova, pozvání budou rodinní příslušníci klientů i zaměstnanců, aby si společně užili občerstvení i klidné posezení v zahradě. Pro dokreslení atmosféry možná přijde i živý hudebník...

Den bezpečnosti

Denní stacionář Šimon se 3. září zúčastní oslav Dne bezpečnosti. Jako každý rok půjdou uživatelé s pracovníky obdivovat policejní, hasičskou i vojenskou vozidla a jinou techniku, tentokrát do areálu Policie ČR. Doprovodného koncertu ve 14 hodin na náměstí se letos ještě nezúčastní, ale v příštím roce už to budou mít blízko a užijí si i hudbu.

sobota 2. října 2021

- 14:00 – mše svatá v kostele sv. Kateřiny Alexandrijské ve Vidnavě
- následuje společné posezení ve farní zahradě

Přijďte se s námi zastavit a oslavit čtvrtstoletí našich služeb ve Vidnavě.

„Budeme to mít blízko,“ shrnuje výhody stěhování stacionáře Marta Nosková

O Denním stacionáři Šimon se teď v Charitě Jeseník hodně mluví. Nastává totiž doba, kdy služba projde změnou svého působiště, tudíž doba, která bude pro celý tým a zvláště pak pro jeho vedoucí paní Martu Noskovou dosti náročná. Položili jsme jí proto ještě před vypuknutím akce „kulový blesk“ pár otázek.

Denní stacionář Šimon strávil v objektu bývalé mateřské školy mnoho let. Jak dlouho to bylo pod vašim vedením?

V Denním stacionáři Šimon působím jako vedoucí, no to už bude hodně dlouho, vlastně je to od dubna roku 2010, takže je to už jedenáct let.

To je dlouhá doba. Prošla služba za dobu vašeho působení nějakou výraznější proměnou?

Jak se to vezme, ale asi ano. Prostory stacionáře byly pomalu a postupně dovybaveny nábytkem a pomůckami potřebnými pro naše uživatele i zaměstnance. V budově došlo k několika stavebním úpravám. Byly propojeny místnosti pro skupinu pracovní terapie a místnost, kde je aktivizační skupina, což nám usnadnilo pohyb s uživateli po stacionáři. Pro vozičkáře jsme pořídili plošinu, která jim umožňuje přesun do prvního patra. Uživatelé školou povinni nám dospěli, ukončili školní docházku, kterou absolvovali v rehabilitační třídě v prostorách stacionáře a my museli popřemýšlet, jak vyřešit prostor pro ty, kteří chtěli dál využívat našich služeb. Podařilo se, ale rehabilitační třída se odstěhovala a postupně byla ukončena i spolupráce se základní školou. Také v oblasti zařazení pracovníků v sociálních službách došlo k malým změnám. Nyní pracují tak, že nejsou přiřazeni jen k jedné skupině uživatelů, ale střídají se a vlastně pracují se všemi uživateli. Má to výhody hlavně v jejich zastupitelnosti. Děvčata se nebojí pracovat v kterékoliv skupině a bez problémů zvládnou péči s každým uživatelem. Tímto střídáním vlastně předcházíme tomu, aby si uživatel vytvořil závislost na péči konkrétní pracovnice.

Ve vaší službě jsou tedy uživatelé s různým postižením, mohla byste stručně popsat, kdo k vám dochází a jak často?

Převážně jsou to mladí lidé s mentálním a kombinovaným postižením, ale máme zde i lidi s poruchou autistického spektra. Jejich průměrný věk je třicet let. Naši uživatelé využívají službu většinou každý den, jsou ale mezi nimi i takoví, kteří chodí do stacionáře třikrát týdně nebo dochází třeba jen dvakrát za měsíc. Podle toho, jak to komu vyhovuje. Pro uživatele z okolních obcí zajišťujeme svozy. Kapacita je nyní naplněna, ale v odpoledních hodinách bychom ještě mohli najít prostor pro nové uchazeče.

Máte tedy určitý denní režim. Jak dlouhou

dobu mohou u vás uživatelé strávit? Jak to je se stravováním?

Provozní doba stacionáře je pondělí až pátek od 7:00 do 15:30 hodin. Většina uživatelů je ve stacionáři zhruba čtyři až šest hodin. Pokud se uživatelé nemají k nám jak dostat, zajistíme jim svozy našim devítimístným autem, které v sedm ráno vyjíždí směr Zlaté Hory, odkud při zpáteční cestě do Jeseníku sváží uživatele i z okolních obcí jako je Široký Brod, Hradec Nová Ves, Česká Ves. Druhý svoz směr na Jeseník a Lipovou následuje o půl deváté. Na odpolední svozy vyrážíme o půl

jedné směrem na Zlaté Hory a o půl třetí do Lipové. Co se týká stravování, tak uživatelé si nosí svoji svačinku a pítí z domu. Obědy mají buď svoje, nebo jim zajistíme jídlo, které nyní vozíme ze Základní školy Česká Ves. Jídlo jim ve stacionáři ohřejeme a podáme.

Jsou vaši uživatelé fixovaní na stávající prostor? Myslíte si, že budou mít problém se v novém sídle zorientovat?

Někteří ano. Mají zde své zažité rituály a oblíbená místa například hned u vstupu do budovy. Mají naučenou cestu do stacionáře a to už minimálně dvacet let. Bude to pro ně velká změna. Dosud se jim měnily jen pracovnice, ale místo zůstávalo stejné. Chvilí potrvá, než si zvyknou na nové prostory a ze začátku můžou být z toho malinko rozhození.

Máte v současné době pevný tým pracovníků, se kterým přestěhování zvládnete?

Ano, určitě ano. Stěhování ze stacionáře do jiné budovy, na jiné místo, to jsme probírali několikrát, ale už je to dávno a za těch deset let se v týmu stacionáře vystřídal, no možná kolem dvaceti lidí. Současný tým stacionáře

v tomto složení funguje cca dva roky a je to tým pevný, stabilní, vnímavý a spolehlivý a dovolím si říct, že stěhování s tímto týmem určitě zvládneme.

V čem je pro vaše uživatele a pracovníky nová lokalita na Masarykově náměstí výhodná a v čem naopak?

Za prvé jsme hledali místo přímo v Jeseníku. Většina zaměstnanců totiž bydlí v Jeseníku. Dále jsme potřebovali najít hlavně bezbariérové prostory a to se nám nakonec podařilo. Lokalita na náměstí bude doufám výhodou. Budeme moc být s uživateli u akcí, které jsme kvůli vzdálenosti a času nebyli schopni zvládnout. Všude budeme mít blízko. Nevýhoda, která mě napadá, je možná jen to, že místností jsou menší, než na které jsme zvyklí ve starém stacionáři, ale zase k sobě budeme mít blíž (směje se).

Z čeho máte největší obavy v souvislosti se stěhováním i s následnou změnou místa?

Stěhování určitě dobře dopadne, to zvládneme, ale obavy mám asi nejvíc z toho, že budeme muset aktualizovat několik dokumentů, které souvisí se samotným provozem stacionáře. A taky musíme dořešit parkovací místo nejen pro uživatele, ale i pro služební auta, ale to se snad taky podaří domluvit s úřady včas.

Baví vás stále vaše práce? Jak relaxujete?

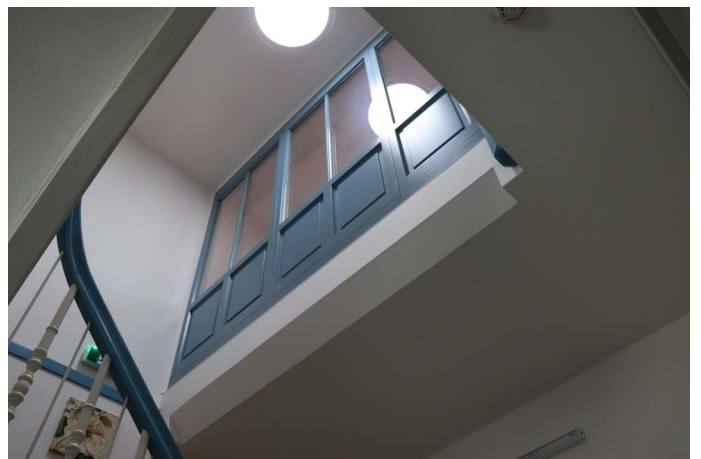
Rozhodně ano. Po práci, to si doma odpoledne s manželem uvaříme kávičku, díváme se na televizi a přiznám se, taky surfováním na tabletu. No a pak ještě relaxuji samozřejmě prací, ale na zahrádce ne, tam mě teda ne najdete, to spíš v kuchyni, kde pečou a potom společně s manželem tvoříme různé dorty.

Děkujeme za rozhovor.

**Marta Nosková
– medailon**

Narodila se v Jeseníku, kde vystudovala gymnázium a také zde se svojí rodinou žije. V Charitě začala pracovat na začátku roku 2008, nejdřív jako pracovnice v sociálních službách v Denním stacionáři Šimon, nyní je tam na pozici vedoucí. Od roku 2018 převzala navíc vedení půjčovny kompenzačních pomůcek. Je hrdou maminkou dvou dospělých synů Jakuba a Matěje, kteří ještě oba studují na vysoké škole VUT v Brně. Je vdaná 25 let a manžel Kája je v jejím životě velkou oporou a největším pomocníkem. Maximálně ji podporuje v její zálibě – v „dortování“.

Dobrý plán a trpělivost

Domov pokojného stáří sv. Františka se v minulých letech dvakrát přestěhoval. Podruhé to již bylo do nového prostoru v Javorníku. Usazování si vyžádalo svůj čas, ale po roce už mohou celou akci hodnotit s odstupem.

Už jste se někdy stěhovali? Jestli ano, možná si pamatujete na ten „výbuch“, kdy zjišťujete, kolik máte věcí, kdy krabic od banánů není nikdy dost, kdy vše trvá déle, než jste si mysleli. Obrácíte v ruce každý předmět a přemýšlíte, jestli ho vlastně chcete vzít s sebou. Je to svým

způsobem očistný proces a je dobré si na něj vyhradit dost času. Když stěhujete domov s dvaceti seniory, je to podobné, vše ale musí probíhat rychleji a organizovaně. Celý proces začíná s velkým předstihem. Každý klíčový pracovník probírá a balí věci se svým klientem. Stejně tak

stěhovací den D je potřeba do puntíku přesně naplánovat, znát posloupnost a vědět, co kam v novém místě položit, aby nenastal chaos. Přesto i tak se určitému zmatku a nenadálým komplikacím vyhnout nelze.

No a pak přichází fáze usazování. Každý senior má své přesné zvyklosti, naučené cesty, postupy svých každodenních činností, aby mohl žít co nejsamostatněji. Než si každý z dvaceti klientů najde své cestičky a udělá pro sebe co možná největší pohodlí, nějaký čas to zabere a vyžaduje to spoustu trpělivosti.

Po roce však lze říct, že si všichni klienti zvykli. Přestěhovali se do nových prostor, moderně vybavených, mají více soukromí. Můžou si vybrat, jestli chtějí být zrovna sami nebo si užívat společnosti. Pro mnohé to je po dvou letech v provizorních podmínkách velký luxus. „Přesto ale mnozí pracovníci i klienti vzpomínají na dva roky strávené ve vlčickém zámečku s nostalgií. Všichni tam byli pořád pohromadě, spolu, na menším prostoru, bylo to trochu bojovější, ale v leccems moc hezké,“ vzpomíná na dvouleté období tehdejší vedoucí domova Petra Tomášková. Na straně 6 najdete ukázky proměny některých prostor domova. V říjnu čeká stěhování další charitní službu, Denní stacionář Šimon. Jde o službu ambulantní, takže celá akce bude přinášet jiné výzvy.

Krátce

Dobrodružné odpoledne

Když jednoho červencového dne houkala v ulicích Javorníka siréna hasičského auta, které mířilo k Domovu pokojného stáří sv. Františka v Lidické ulici, mohli se mnozí vylekat, že tam hoří. Naštěstí ne. To se jen zasekl výtah. Ten je po roce stále ještě „v záběhu“, odborná firma vychytává všechny mouchy, ale občas zazlobí. Obyvatelé si tak zažili dobrodružné odpoledne. Hasiči z Javorníku poskytli první pomoc a výtah otevřeli. Nakonec ještě pomohli přemístit klientku na vozičku, která uvízla v jiném patře, než má pokoj. Moc děkujeme za bezpečný a profesionální zásah.

Z mého pohledu

Vše si musí sednout...

Už je to jeden celý rok, co žijeme s klienty v nově zrekonstruovaném domově. Ano, žijeme zde s nimi. I když se každý den vracíme do svých domovů, část svého života trávíme s našimi klienty v jejich domově.

V Javorníku na Lidické ulici žijeme od roku 2003, kdy jsme se sem přestěhovali z Bílé Vody. V letech 2018 až 2020 jsme byli přestěhováni do náhradního bydlení ve Vlčicích. A od září 2020 jsme zpět. Je to už celý rok, ale stále se zabýváme. Při rekonstrukci zbyla z budovy pouze skořápka. Takže kromě zdí je vše nové. To přináší pro klienty větší komfort. A pro zaměstnance občas více starostí, protože zabydlováním a používáním se občas přišlo na nějaký nedostatek. Někde zatekalo nebo nešlo zavřít okno. Občas se zasekává výtah, ale jak to prý u výtahů bývá, musí si to vše sednout a vyladit. A proto se každé tři měsíce dělá jeho revize.

Ale vše se postupně dává do pořádku.

Jako třeba naše zahrada. V době rekonstrukce byla jedno velké skladiště stavebního materiálu. A nyní láká k odpočinku. Máme velké štěstí, že máme tak velkou zahradu. Stále v ní rostou stromy, které sázely řádové sestry, které zde žily v době totality.

Také máme radost z nové společenské místnosti. Dříve jsme tak prostornou měli jen v Bílé Vodě. Takže jsme měli problém s vybavením tak velkého prostoru. Ale podařilo se nám to díky sponzorům a různým dárcům. Nyní slouží k plné spokojenosti klientů i zaměstnanců.

Poslední tři roky jsme žili občas hekticky, ve Vlčicích i stísněně, ale stálo to za to. Klienti mají nyní více soukromí, lepší podmínky k důstojnému životu a zaměstnanci lepší podmínky k péči o potřebné.

Jana Šubrtová
provozní pracovníce

Duchovní zamyšlení

Na co čekáme?

V srpnu jsme se dívali do budoucnosti skrze Pannu Marii Nanebevzatou a Pannu Marii Královnu. V září budeme přemýšlet, čím obdarovat Marii při slavení jejich narozenin a jmenin. V rodině si dáváme dárky, jejichž smyslem je udělat blízkému radost. Stejně tak Panna Maria bude mít z „něčeho“ radost, „něco“ ji potěší.

Kdy jsem naposledy u někoho vyvolal úsměv na tváři? Umíme „způsobit“ bolest, rozčarování, zmatek, zklamání. Umíme vyvolat zlost, strach... Ale potěšit někoho? Tak, aby po naší návštěvě měl radost? Chce to trochu empatie a někdy i dost času, jindy hodně volání k andělu strážnému a z naší strany naslouchání, abychom rozpoznali jeho vnučutí.

Návštěva u nemocného či někoho v pozeňnaném věku je celkem jednoduchá. Přijdeme, něco řekneme, posedíme, odejdeme. Poměrně často přemýšlím, jestli ten, který navštívil, si uvědomuje co „způsobil“. Přemýšlím o tom proto, že slyším od navštěvovaných a není to jen občas, že by bylo lépe, kdyby ten či onen raději nepřišel. A pokud přišel, aby uměl zavčas odejít. A o některých věcech nemluvil. Ale také poměrně často slyším od navštěvovaných, že je příbuzný či jen známý povzbudil, potěšil, probudil dobrou náladu. Člověk má nutkání vše házet na druhého – na imperialisty, manžela, vládu, pána boha, souseda... Slyšíme se, jak říkáme: „Nu to je tím, že je nemocný... On už je starý...“

A zase zpátky. Kdy jsem nejen nemocným, starým, ale i mladým a zdravým, ale také třeba Panně Marii udělal radost? Stále chodím ke Královně nebe i země a v každém Zdravas Maria jí něco vyčítám, stále chci něco jinak, stále o něco žadoním, stále kdykoli jsem s ní, jsem nespokojen? Anebo mám neustálou touhu v srdci, abych lidem okolo sebe ulevil, abych byl radostí Královny růžence? Pak se nemusím těšit na nebe po smrti, už mám nebe v sobě...

P. Mgr. Miroslav Kadlec
farnost Vidnava, Kobylá n. Vid., Bernartice

Poděkování

Splněné přání

Pracovníci Domova pokojného stáří sv. Františka děkují vedení zámku Jánský vrch, že jim pomohli splnit přání jejich klienta, pana Janka Šlenkera, navštívit věž zámku a prohlédnout si hodinový stroj. Pan Šlenker je nadšený hodinář amatér a byl to pro něj nezapomenutelný zážitek.

Koncert na náměstí

Jedno srpnové odpoledne strávili klienti Domova pokojného stáří sv. Hedviky a Charitního domu sv. Anežky ve Vidnavě na nedalekém náměstí. Děkujeme paní Blance Janků z Informačního centra ve Vidnavě, která na klienty v domovech myslí a na zajímavé akce je vždy upozorní a pozve. Jsme vždy rádi, když se můžeme účastnit dění ve městě.

Listárna

Poděkování Domovu pokojného stáří sv. Františka

Dne 24. 6. 2021 zemřela maminka Oluška Kainová, která bydlela skoro dva roky v Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Bylo jí 94 let. Útěchou pro mě je, že tyto roky prožila důstojně díky perfektní péči a milému přístupu personálu domova.

Všichni, ale opravdu všichni pracovníci domova si zaslouží úctu a obdiv.

Moc vám děkuji.

dcerka O. Popelková

Poděkování

Nové vybavení prádelny

V Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě byla zrekonstruována a nově vybavena prádelna, která pere prádlo pro všechna střediska pobytových služeb Charity Jeseník. Díky 145 538 Kč z Tříkrálové sbírky a 142 200 Kč z dotace Olomouckého kraje byly pořízeny dvě pračky, dvě sušičky a profesionální žehlicí soustava. Vše v hodnotě 287 738 Kč. Všem dárcům děkujeme.

Krátce

Vychutnávejte vůně

Říká se, že čich je jedním z nejhlubších smyslů. Čichová vzpomínka vás může zavést hluboko do minulosti. Vychutnávejte si vůně a chutě bylin kolem jako u nás na domovech.

